

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322200935
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8322200935.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej, v spore žalobcu: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, IČO: 00 151 866, so sídlom Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, D. E. XXX, XXX XX D., v konaní o zaplatenie 455,00 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Humenné, č.k. 13C/12/2022-169 zo dňa 21.3.2024 takto

rozhodol:

- P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku III.
- Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné, ako súd prvej inštancie, v predmetnej veci konanie zastavil (I. výrok), žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému nepriznal (II. výrok) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením súdneho úradníka (III. výrok).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia vo vzťahu k výroku III. predmetného uznesenia poukázal na to, že Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd, svojím rozhodnutím zo dňa 25.01.2024 zrušil rozsudok prvej inštancie, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel a zároveň uložil súdu prvej inštancie rozhodnúť aj o trovách konania. Súd prvej inštancie poukázal na to, že nakoľko odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie na základe odvolania žalovaného, je možné konštatovať, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný. Z uvedeného dôvodu preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi, ktoré predstavuje zaplatený súdny poplatok v sume 27 eur.

3. Voči tomuto výroku III. podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (CSP), keďže súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca poukázal na to, že žalovaný zavinil zastavenie konania tým, že pohľadávku uhradil a má za to, že žalovaný uznal svoj dlh, a teda návrh na vydanie platobného rozkazu bol dôvodný. Z tohto dôvodu neexistuje legitímny dôvod na priznanie nároku na náhradu trov odvolacieho konania žalovanému, nakoľko žalobca si uplatnil výlučne to, čo mu patrí a čo nakoniec uznal aj sám žalovaný, keďže po podaní odvolania pohľadávku uhradil. Skutočnosť, že žalovaný zavinil zastavenie konania súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nezohľadnil. Žalobca ďalej uviedol, že po úhrade pohľadávky žalovaným nemal inú zákonnú možnosť, ako vziať návrh na vydanie platobného rozkazu späť, nakoľko pohľadávka zanikla a nebolo možné pokračovať v konaní. Súdny poplatok za podanie odvolania vo výške 27 eur nebol vynaložený dôvodne a účelne, nakoľko zo strany žalovaného došlo k úhrade pohľadávky,

a teda aj zániku účelu vedeného súdneho konania. Vzhľadom na uvedené preto žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobcovi nepriznal.

4. Krajský súd v Prešove (odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Odvolací súd uznesením zo dňa 25.1.2024 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým tento vyhovel žalobe a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 455 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 13.6.2020 do zaplatenia a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd poukázal na to, že: „tak žalobca v žalobe, ako aj súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vykladali nález Ústavného súdu SR PL.ÚS 4/2021 izolovane, nie komplexne. Týmto nálezom v dôsledku rozporu s ústavou stratilo účinnosť zákona ustanovenie, ktoré dovoľovalo nariadiť karanténnu izoláciu osôb, preto nemôže na základe tejto skutočnosti žalobca úspešne uplatniť ani žiadne ďalšie nároky, vrátane nároku uplatneného v tomto konaní, odvíjajúce sa od „základu“, ktorý bol v danom prípade určený ako protiústavný. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí ale neozrejmil, s poukazom na citovaný nález ústavného súdu na základe akého hmotnoprávneho predpokladu dospel k záveru o danosti nároku žalobcu, čím zaťažil svoje rozhodnutie nepreskúmateľnosťou, a týmto svojím nesprávnym postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval svoje práva v takej miere že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z tohto dôvodu odvolací súd na základe § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie zároveň rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania v súlade s ustanovením § 396 ods. 3 CSP.

6. Keďže žalovaný zaplatením pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania procesne zaviniť zastavenie konania, mal by žalobca nárok na náhradu trov konania, avšak keďže žalobcovi žiadne trovy konania nevznikli, súd prvej inštancie mu ich správne vo vzťahu k žalovanému nepriznal. Uvedený výrok sa týka konania pred súdom prvej inštancie. Čo sa týka trov odvolacieho konania, súd prvej inštancie rozhodol tak, že trovy konania, ktoré vznikli v tomto štádiu konania, priznal žalovanému, keďže tento bol v odvolacom konaní úspešný.

7. Žalobca v odvolaní konštatuje, že si žalobou uplatňoval výlučne to, čo mu patrí, a čo nakoniec uznal aj sám žalovaný. Odvolací súd k tomu uvádza, že zo spisu nie je možné zistiť, aká pohnútkou viedla žalovaného k tomu, že žalobou uplatnenú pohľadávku uhradil, ale nemožno súhlasiť s konštatovaním žalobcu, že tento si uplatňoval iba to, čo mu patrí, keďže v merite veci súd nerozhodoval. Žalobca taktiež poukázal na to, že trovy, ktoré vynaložil žalovaný, teda súdny poplatok za odvolanie nebol vynaložený dôvodný a účelne. Ani s týmto konštatovaním odvolací súd nesúhlasí, pretože práve na základe odvolania žalovaného bol rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe vyhovené, zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Odvolací súd poukazuje na to, že ust. § 255 CSP (zásada úspechu v konaní) nevyklučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania, t.j. pred súdom prvej inštancie, resp. pred odvolacím súdom s tým, že tento pomer možno vyjadriť samostatnými výrokmami. Dá sa teda konštatovať, že tak konanie pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá možnosť súdu, nezávisle od celkového výsledku sporu, rozhodnúť osobitnými výrokmami o trovách prvoinštančného konania a trovách odvolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v jednotlivom štádiu konania, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu.

9. Odvolací súd poukazuje na to, že vo svojom rozhodnutí zo dňa 25.1.2024, ktorým zrušil pôvodný rozsudok súdu prvej inštancie, sa relatívne jasne vyjadril k nároku, ktorý je predmetom tohto konania, preto skutočne nemožno jednoznačne konštatovať, že pokiaľ by bolo rozhodnuté v merite veci, tak by bol žalobca v konaní úspešný. Úspech žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie vznikol výlučne z dôvodu zaplatenia pohľadávky a následného späťvzatia žaloby. Uvedené však neznamená, že v danom prípade nemožno tak, ako to odvolací súd uviedol vyššie, oddeliť konanie pred súdom prvej inštancie

a pred odvolacím súdom. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, súd prvej inštancie rozhodol správne, pokiaľ mu priznal nárok na náhradu trov konania (zaplatený súdny poplatok za odvolanie) voči, v odvolacom konaní, neúspešnému žalobcovi.

10. Žalobca v odvolaní uviedol, že odvolanie podáva podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP, pričom z obsahu jeho odvolania vyplýva, že súd prvej inštancie mal nesprávne právne posúdiť nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu odvolania však nevyplývajú konkrétne dôvody, v čom spočíval nesprávny procesný postup súdu, ktorý znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a ani to, akú inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci, malo predmetné konanie. S poukazom na vyššie uvedené preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie, v odvolaní napadnutom výroku III., podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a čl. 17 základných princípov CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalovanému trovy konania nevznikli, preto mu ich súd voči neúspešnému žalobcovi nepriznal.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).